

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrt leta 3 gold. 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četristopne petitvrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opravištvo, na katero naise blagovoljito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. i. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Dopisi.

Iz Novega mesta, 20. jul. [Izv. dop.]
Dne 18. t. m. smo imeli važen dan, kakoršnih ima le malo zaznamovanih novomeška kronika. Nijmo sicer ta dan zopet praznovali zmage nad našimi nemčurškimi nasprotniki, kakor tolikokrat prej, ter jim pokazali, da je njihovemu gospodovanju odzvonilo za vselej; nego doživeli smo veselo prepričanje, da niso Novomeščani med onimi, ki z jednim očesom gledajo mastni avstrijski kruh in skupljene križe, z drugim pa škile v žrelo pruskemu „vielfrassu“. Pokazali so meščani, da se prezirno obračajo od najetih Bismarkovih agentov. Zvečer ob šestih se je pripeljal k nam slavni zmagovalce pri Cnstozzi, nadvojvoda Albrecht sè svojim spremstvom. Na mostu iznad vkusnega slavoloka z napisom: Nadvojvodu Albrechtu zmagovalcu pri Custozzi, plapolale so slovenske zastave, med njimi cesarska dvobojna. Vsak vzvišen kraj in prostori ob cest bili so popolno natlačeni z ljudstvom. Veselo je bilo gledati priljudnega gospoda, kako je odzdravljaval vsakemu, tudi najzadnjemu revežu. Na trgu je zopet vihrala na mestni hiši velikanska cesarska zastava; svirala je mestna uniformirana banda cesarsko himno; lično napravljene in dobro izurjeni purgarji so mu skazovali z defiliranjem svoje visoko spoštovanje. Srčno je sprejel visoki gospod pozdrave od mestnega starešinstva in drugih korporacij, namenil se potem k vojnarni, proti sedmi uri pa se je odpeljal z g. oficirji in drugim spremstvom na vojaško strelišče. Zvečer je bilo mesto razsvetljeno, godba je zopet svirala različne piéce sedaj pred nadvojvodovim stanom, sedaj po trgu in ulicah, spominjaje staro in mlado, kako važen večer se praznuje. Više glave mesta so bile povabljene k soupeju. Okolo desetih je malo pogledal razsvitljeni trg. Ljudstvo ga je

spremljevalo od enega kraja do drugega s pravim navdušenjem, in med obilnimi živoklici, dokler nij zopet odšel v svoj stan, pred katerim je bilo še do enajste ure zbranih več meščanov. O tej priliki je izrekel upanje, da se bode prihodnjič po železnici pripeljal. Drugo jutro je visoki gost šel na vojaško vadilišče in vrnivši se nazaj, sprejel je zopet od mestnega starešinstva in drugih korporacij zahvalnost, da je naše mesto počastilo sè svojim pohodom. Pristrčno se je zahvalil vsem, gospodu županu je še posebej roko podal rekši: Zagotovljeni bodite, da se bodo vaše želje izpolnile; izvolite to sporočiti tudi drugim gospodom. Dne 17. t. m. je bila pri nas komisija deželnega odbora, obstoječa iz deželnih poslancev dr. Razlaga in Murnika, potem gg. Povšeta in Vičeljna, ki je pregledovala v Beršlinu poslopje odločeno za kmetijsko-vinorejsko šolo in bližnje vinograde na Tržki gori. Oboje je našla pripravno za omenjeno šolo.

Iz Kranja 19. jul. (Izv. dop.) Odkar se je osnoval „Gorenjski Sokol“ in smo z njim pridobili dobro moč slovensko ljudstvo buditi in likati, jeli so naši nasprotniki z glavami kimati bolj nego kedaj in prestrašeni se povpraševati, kaj nam pa je sedaj storiti, da ne prepademo, tako sramotno, kakor nam obeta napredek slovenskega naroda.

Napenjajoči se z vsemi močmi zoper našo narodnost poslužujejo se torej surovih laži in obrekovanj. Ogrdili bi nas radi pri vsem svetu, ali te se ne da oslepariti, kakor si želi „Ljubljanski Tagblatt“. Vprašam li, kdo drugi more trditi, da ima društvo „Gorenjski Sokol“ samo 10—12 udov, kakor nesramni lažnik. Naš „Gorenjski Sokol“ obstoji iz 41 udov, kar nij majhino število za naše mestice, posebno če primerjamo društvo „Gorenjski Sokol“ proti kazinskemu gnezdu, ki v resnici ne šteje več nego 13 starih očakov! Ko

je „Gorenjski Sokol“ izlet v Cerklje napravil, najeli so naši nasprotniki necega črevljarja, ki nij ud „Gorenjskega Sokola“, temuč kakor se je ravno pokazalo, strežaj naših nemčurjev, da je v rudečih hlačah zajezdil slaborejenega konja v Cerklje, da bi nam bil sam v sramoto in nemčurjem na veselico, da bi tako več opravljenih reči imeli med svet trositi. Ta je tudi v resnici prijezdnil v Cerklje na konji in na opominjanje, da kali po svojem obnašanji mir in veselico je zapustil Cerklje. Torej tudi tu je Tagblatt lagal, ker je konja z oslom zmenjal.

Kako more „Tagblatt“ naravnost izreči, da pri izletu v Cerkljah nij bilo družega izmed naroda nego župana s kopo radovednih otrok, ko je bilo lepo zbranih več nego nad 1000 odraslih ljudi? Kar se tiče obrekovanja o izletu v Loko, bodem prihodnje sporočil, denes le toliko povem, da je „Gorenjski Sokol“ sklenil, od redakcije Tagblatta pred sodnijo odgovora terjati. — V resnici vsacega domoljuba jeza obide, ako po nasprotnih časopisih tako obrekljive članke čita, tem bolje pa, ako mu je znano, od kod da takovi članki izvirajo. Ker nam je o s o b a, katera je to ostudnost v Tagblatt pisala dobro znana, in dobro vemo, da se redi nad mastno službo, ki mu jo daje kranjsk narodnjak in sicer eden onih, kateri nas na dotičnem mestu zastopa, moram dodati, naj bi vsi slovenski domoljubi skrbeli za to, da bi saj pri Slovencih Slovenci kruh služili ne pa tujei. — „Tagblatt“! tebi pa kličemo le tako z lažmi naprej in kmalu si bodeš samemu sebi smrtno sodbo podpisal!

Iz Šmarja (v celjskem okraji) 19. jul. [Izv. dop.] Da Slovenci z bivšim okr. glavarjem v Celji gosp. Schönwetterom nijso bili zadovoljni, posebno pa pri nas ne, to je čitateljem „Sl. Nar.“ še dobro v spominu. Toda ko smo čuli o njegovem nasledniku, prorokovalo se nam je, da nas

Listek.

Nekaj o narodnih veseljah v Slavoniji.

(Spisal Božidar Flegerič.)

Pesni, prislovice, prigovore, običaje, nošo in veselice bodi si kakega koli naroda v izvoru opazovati in razsojevati, je lepa in zelo prijetna zabava, ki ne dela samo opazovalcem veselja, temuč je neko stopinjo čudorednosti in omike obširno spoznavati uči. Kakor nam pesni, prislovice in prigovori notranje bitje katerega naroda obilno razjasnujejo, isto tako nam običaji, noša in veselice njegovo zunanjo podobo živo predstavljajo.

Najugodnije veselice, ne samo Slavoncev, temveč vseh Slovanov po njihovem ogromnem prostoru v obče le plesanje (tance, — Slavonci ne potrebujejo ni ene, ni druge besede, govorijo samo: igra) in tudi druge vsakojake igre, s katerimi si mladina obojega spola, ako nema dela, po letu v prijetnem hladu senčnatih lip, ali po vrtilih pod sadnim drevjem, po zimi, pa v topli sobi, ako jej gospodar (kučegazda) dovoli, čas krati.

Najnavadnji ples v Slavoniji je narodno „kolo“, očitna in čisto nedolžna veselica. O njej veli oče Sláwy Deere: „Die Natur des Tanzes ist sanft und gemässigt, manchmal tritt ein etwas

rasches Tempo ein“. Kolo se večinom na travnih krajih, ali v hladu pri cerkvi (uhvati) pleše; redkokrat v sobi, kder se jih mnogo gibati ne more. Pleše pa se kolo tako-le: Deklica poda desno roko izpred prve jej na desni strani stoječe družice (komšinice, susede) in izpod njene desnice drugi od nje stoječi. Ravno na tak način poda družica prve deklice drugi od sebe stoječi deklici roko in tako dalje, dokler se vse skup ena do druge v krog ne zbero. Potem se začno tiho, na lehkem gibati dva koraka naprej in enega, ali samo pol nazaj. To gibanje je hitro, ali počasno, kakor namreč napev pesmi zahteva. Ko se že kolo zaziblje (zaniše), pevkinja in ž njo polovica kola zapoje, i to tako, da, kadar eno vrsto izpojejo, ravno tisto ponavljati začnejo, postavim: „Turski konji Boga mole, Turski“ dokler druga polovica kola začne peti in celo vrsto ponovi, in že drugokrat začnjenja, dokler pevkinja drugo vrsto „A kaurski uzde lome“ začne i. t. d. Ako je pesem iz četveronožnih vrst, kakoršne so večinom vse, ki se v kolu pojejo, zložena, se kolo po malem giblje, p.:

„Turski konji Boga mole,
A kaurski uzde lome;
Daj nam bože vojevati,
Drine vode negaziti;
Jer je Drina brza voda.
S večer Marka zaniela,
A u jutru izniela.

Da j' u Marka svoja majka,
Za dan bi mu glase brala,
A za drugi razabrala,
A za treći k Marku došla;
Al po Marku trava nikla,
Diteljna do kolina,
Čemerika do čovika.“

Ako pa so vrste krače, potem pa hitreje, postavim:

„Ružmarin zeleni,
Što se ne zeleniš,
Dušo moja draga,
Što se neveseliš? itd.

Ako sami moški kolo plešejo, razvrstijo se ravno kakor deklice v krog, zaceptajo na mestu po dva, ali trikrat, potem stopijo hitreje dober korak naprej, a samo pol nazaj vedno prepevaje.

Nahajate še se dve vrsti kola, namreč: „povratjanac“ in „jastučak“, „Polstertanz“. Povratjanac se pleše tako-le: Plesalke se primejo ravno kakor v kolu, samo da ne naredijo kroga, temveč se spravijo v red in plesaje za „kólovodjom“ gredo, koder jih on vodi ter zdaj ena, zdaj spet druga zakriči:

„Kólovodja kolo vodi,
Pritucalo za njim hodi.“

Kólovodja je ta, ki celo kolo ravna in vodi, a „pritucalo“ je ta, ki slednji v kolu stoji ter mora na besede:

„Kólovodja kolo vodi,
Pritucalo za njim hodi.“

vsakemu, ko brž je izgovori, kaj šaljivega in dovtipnega odgovoriti vedeti.

bode ta zlasti v narodnej zadevi še bolj ostro ponemčeval in nam krivico delal. Ali ko je novi glavar, gospod Franz, svoje poslovanje nastopil, čuli smo kmalu, da naš strah nij bil opravičen; predno smo ga še videli in poznali, pripovedovalo se nam je že o njegovem prijaznem in nikakor ne pristranim postopanju proti nam Slovencem. Pozneje je prišel gospod glavar dvakrat k nam in je predsedoval v okrajnem šolskem svetu. Gospodje udje tega zbora z enim glasom hvalijo vedenje tega gospoda in pripovedujejo, da se on v pogovorih prav rad ilirskega narečja poslužuje in da so do sedaj z vsakovrstnim njegovim obnašanjem prav zadovoljni. Ne moremo si tedaj kaj, da to našim rojakom in poštenim Nemcem naznanimo. Ker pa omenimo okrajni šolski svet, moramo pa tudi po dolžnosti pohvaliti dva vrla narodnjaka in sicer gg. dr. Orozla, tukajšnjega odvetnika in Brinška učitelja; prvi namreč se je možato potegnil zoper to, da bi se učencem vročevala šolska spričala v nemščini pisana, gosp. doktor je stavil predlog, naj se taka spričala izdajajo v slovenščini ali vsaj v slovenščini in nemščini. To nam je bilo posebno povoljno, vendar pa v tem obnašanju nijmo našli toliko zasluge, kakor v onem gospoda učitelja, kajti gosp. doktor je neodvisen in nema se ničesa bati, tedaj smo od njega kot vrlega narodnjaka kaj takega že pričakovali. Gospod učitelj sicer nij stavil takega predloga, storil pa je to, kar bi bilo le malo naših učiteljev na njegovem mestu storilo, on nij pomislil na to, da bi mu njegovo ravnanje moglo katerikrat škodovati, on je brezobzirno in možato glasoval za omenjeni predlog in je s tem odločno in očitno pokazal, da je neustrašljivi rojak, da je izgled (Levstik bi rekel „isteklosem“) vseh narodnih učiteljev. Naj oni pri enacih prilikah tudi pokažejo, da jih je slovanska mati rodila, da od slovenskega naroda in tudi zanj živijo in delajo, potem splošni vspah tudi ne bo izostal.

Iz Bizeljskega, 27. junija. [Izv. dop.] — Št. 26. „Slov. Gospodarja“ 21. junija piše iz Novihdvorov na Hrvatskem, da so od tam neki prijatelji Bizeljskega gosp. župnika, obiskajoči ga, zapazili občinsko drevesnico, kakoršna bi ne smela biti. Vam dragi sosedje odgovorim, da Vi naše drevesnice nijste dobro pogledali in videli; nij notri samo bob, z grašico, in krompir z zeljem vsejan, marveč so tudi mlade murbe, do 100 jabelnih in hruškinih požlahtnikov in divjakov do 100, in več ko 400 žlahtniga plemena vinskih trt zasajeno. Da bi v naši drevesnici, katera je še le leta 1869. kupljena, v letu 1870 z divjaki in murbami neko-

liko zasajena, že zdaj taka sadna drevesa imeli, kakoršne vi prijatelji zmišljujete, nij vendar mogoče, toliko manj, ker so l. 1870. 13. avgusta nevoščljivci ograjo vrta na več straneh razdrli, in tako dva pota črez vrt napravili, drevesca polomili in pomendrali, češ, da ne bode srenjske drevesnice več. Zategadelj tudi mlada drevesca še zdaj ne morejo vzrasti naprej. — Da je na vrtu bob in krompir žlahtnega plemena, da celo iz Amerike, vsajen, za to mora se gospodu učitelju samo hvala izreči, ki skozi to, da poseje in pognoji zemljo, da raste sočivje o prostorih, kamor pozneje divjaki presajeni pridejo, po ukazu gosp. popotnega učitelja iz Gradca, še le zemljo bolj pripravno stori. Hvala za to gospodu učitelju še enkrat za njegov trud, da nij obupal še zopet drevesca zasajati, če ravno so zavidneži plot razdirali in drevesca lomili. — Imela bo Bizeljska srenja črez neka leta lep prid od sviloprejk, koje bodo od murbovega listja se redile. Na Hrvatskem pri Novihdvorih, ne zdavnej pa smo zares take murbe za cesto stoječe zapazili, kakoršne ne bi smele biti, sključene, kakor od hude bolezni na vse strani zlomljene, drevesnice pa nikake nijmo zapazili. — Svetujem torej pisatelju, da naj se ozira sam na svoje drevesnice — Bizeljsko pa naj v miru pusti.

Iz Zagreba 21. jul. [Izv. dop.] Poleg proračuna za leto 1872. ki ga je vlada saboru predložila, iznašajo vseskupni dohodeci 2,956.258 gl. Ta svota se razdeleva: na blaganjišniki preostatek koncem leta 1871. 11.058 gold. — na prihranbe iz let 1869. 1870. in 1871. vsega skupaj 244.000 gold. — na lastne prihodke 156.200 gold. — na davkovne zaostatke iz leta 1867. ki poleg nagodbe še deželi pripadajo 185.000 gold. — na stroške za ceste in reke, ki so bili iz deželnega budgeta ponamireni, ki jih pa skupna državna blaganja nositi ima 160.000 gold. — in na letni pavšal 2,200.000 gold. Stroški so pa proračunani za politično upravo (poglavje I.) 1,927.419 gold. (za 441.074 več kakor lane), za bogočastje in nauk (pogl. II.) 471.302 gold. (za 122.716 gold. več kakor lane), in za pravosodje (pogl. III.) 557.537 gold. (za 25.060 gold. več kakor lane). Gledé proračunskega poglavja II. proračunano je na štipendije za umetnike, slikarje, kamenoreze in arhitekta 2000 gold. za tri tehnike na Dunaji 1050 gold. za dva tehnika v Belgiji ali na Švicarskem 1000 gl., za pet medicinarjev 1575 gl. za tri živinozdravitelje 630 gold. za šest babic 504 gold. Na proračunskem poglavju I. proračunano je za tri pitomce (gojence) na terezijanskej

akademiji na Dunaji 1890 gold. za narodno gledališče v Zagrebu 32.000 gold. (8000 gold. več kakor lane), za gospodarsko društvo 3000 gold. (3000 gold. manje kakor lane), za svilogojstvo 1700 gold. in za oplemenjenje konj 60.000 gold. Sicer je še proračunano za izdavanje školskih knjig 6000 gold. in za podpore siromašnih školskih občin 24.000 gold. (12.000 gold. več, kakor lane. — Uradnikom se je v ime stanarine 20% od njih plače v proračun postavilo. Odbor za proračun ima vsak dan po dve sednice. Naj važnejše stvari pripravlja pa odbor za izdelanje zakonskih osnov. Osnova za nov tiskovni zakon, osnova za nov volitven zakon, osnova za nov občinski zakon, osnova za porotne sodnije, in še več drugih važnih zakonskih osnov je baje že gotovih. Do konca avgusta se bodo vse v saboru pretresle, ker se glavna in načelna vprašanja že v odborih rešavajo se nij treba dolgih zavlačnih saborskih razprav bati. — Vlada je bila izdala naredbo na občine, da bodo imele 1. avgusta počemši državni davek pobirati. Vsled te naredbe je finančni ogerski minister sklenil 18 davkarskih uradov na Hrvatskem in Slavonskem razpustiti, ter s tem finančno režijo izdatno pomanjšati. Nasprotno bi pa bilo zadevno breme na občine se zavalilo. Naš sabor je proti temu protestoval, ter izrekel, da naj ogerski finančni minister davek po svojih organih pobirati dađe kakor hoče, občine pa, stoječe pod autonomno domačo vlado, niso dolžne davek pobirati, če bi sicer tudi že tako uredjene bile, da bi mogle ta posel prevzeti, kar pa nijso. — Vakanovič je odšel in Prica je prevzel roko vodenje vladnih agend. Glede zunanje politike konstatujem, da so se vsi naši in ogerski neodvisni časopisi proti potovanju Nj. veličanstva v Berlin izrekli, vladni organi pa o tej zadevi rezervirano molče.

Iz Dunaja, 21. julija. [Izv. dop.] Govori se po Dunaji, da so tisti, ki so cesarju svetovali v Berlin potovati, vse prizadeli si tudi cesarico pregovoriti, da bi šla v Prusijo na pohode. Izintrigirali so od najvišjega mesta Prusije posebno povabilo. A avstrijska cesarica je odločno odbila. Živela!

Vsled novih prizorov in razgovorov pruske klike, ki je šla v Hanover Avstrijo izdajati, in vsled surovega jezika oficijozne pruske „Spenerische Ztg.“, katera Avstrijcem žuga s pruskimi regimenti, baje tudi cesar že omahuje, ali bi šel v Berlin ali ne. Pravi se, da najberž ne pojde, — cesar želimo.

Ustavoverni listi so denes nekaj potrti. Po-

Plesajočim igra „dudaš“ na „dude“ ali pa „tamburaš“ na „tamburo.“ Ta ples popisati je jako težko, in človek, ki še ga nij videl, si ga ne more lahko predstaviti. „Kolovodja“ je v njem glava, po njem se ima cela vrsta ravnati. Čim več zmožnosti on pokazuje, tem zanimiviji je ples. Nekaj malo je enak šali, ki jo dijaki po primicijah zbijajo prepevaje „Abraham no jegov sin, no jegov sin no Abraham, niso jeli, niso pili, neg so djali vsi tako“ itd. Ko se „povratjanac“ pleše, govoriyo dečki (djerzi, momci) deklizam vsakojake šaljive, no pristojne besede.

Jastušak se pleše ravno tako priprosto, kakor kolo, razlika je samo ta, da vse plesajoče osebe ena za drugo po redu navadno pesem pojejo. Pesem se tako glasi:

„Igra kolo u dvadeset i dva,
U tom kolu lipa Aga igra,
Kak'va Aga sladka usta ima,
Da me hoće poljubiti ž njima,
Volila (o) neg dvadeset i dva,
Ljubi Ago (Franjo) koga tebi drago.“

Prvlje nego se kolo zbere, postavi se jastuk (blazinica, podglavnik).

Ko se pesem zapoje, takrat tista oseba, katere ime izrečejo, stopi v krog, in v zamša jastuk pred ono osebo stopi, katero hoče poljubiti. Zdaj ta hitro stopi v krog, poklekne na jastuk in obe se poljubite, vstanete in se čas na eno, čas na drugo stran obračate. Po tem oseba, ki je zvala, stopi

v kolo plesat, a pozvana vstane. Tej iznova isto pesem zapojejo, dokler na tak način vsi v kolu plesajoči ne pridno vrsto. Moški moške, a ženska ženske glave zvati ne sme.

Temu plesanju se pridružuje tudi tako zvani „tanac“, ki ga po dvoje oseb po taktu „duda“ ali „tambure“ i to na tak način pleše: Ko se zglasijo „dude“ ali „tambura“, stopi djerz (tako pravijo v Slavoniji neoženjenim mladeničem; beseda je turška) ali drugi, ki hoče plesati med deklice, ki tikoma ena kraj druge same za se (abaška) stojijo. Djerz prime tisto, s katero želi plesati za desnico in prišedši na sredino začne plesati, no v kratkem premeni svoj položaj in prime deklizo z rokama prek pasa, a dekliza samo desnico na njegov pojas, a levico pa na njegovo ramo položi.

To se mora tako hitro zgoditi, da v okomigu svoj poprejšnji položaj spremenita. Na glas „tambure“ se razstavita ter eden od drugega na tri, ali štiri korake oddaljena plešeta, on se prime časi z rokama za boke, (podboči se), časi ž njima ploska, a ona spusti roki kraj sebe ter ju mirno drži. Za mal trenutek se snideta, poprimita ter na eno in na drugo stran priklanjata. Potem se spet razpustita in držé se samo za desnici plešeta. Djerz digno svojo in njeno roko v vis ter se obrača na petah na eno, a ona na drugo stran se držé. To vse se tako dolgo ponavlja, dokler „dudaš“ ali „tamburaš“ ne jenja. Prvlje prestati plesati

bila bi strašansko velika sramota, akoravno velikokrat plesalce, ki bolje skačejo, vroči znoj prebija.

Kakor pri kolu, tako tudi pri tem plesu djerzi nemorejo molčati. Govorijo ponajveč kake šaljive pesmice tikajoče se družic, s katerimi plešejo, postavim:

„Sviraj, sviraj gajdašicu,
Dat ćemo ti div'čicu;
T'bi jednu, meni dvi,
Ti se srliš a ja ni“

Ta ples se pleše v zimi v kaki prastrani sobi, o nedeljah in praznikih, ker delavnega dne (u radićak) nij mogoče deklice od preslice na ples nagovoriti, akoravno po njem še bolje, nego po preslice hrepeni. Pa tudi po letu je ta ples v navadi, ali samo takrat, ko se dosti v kolu naplešejo, ali kder se shajajo večja društva, p. v nedeljo po pol dne, ali na proščenjih, kamor ves svet, posebno pa mladina od vseh strani cele okolice vre. Povratjanac in jastučak se redko kedaj plešeta, samo takrat, ko se zbere veliko društvo, ali pa pri ženitvah. Da je plesanje (če se meje zmnernosti ne prekoračijo) v Slavoniji nedolžna in jako priljubljena veselica, se ne sme dvojiti, ker ne samo mladina, temveč i stareje osebe stopijo večkrat v kolo ali tanac, da se malo razveselijo. Male štiri, pet let stare deklice je že lahko videti na ulici, kder se pred kako koli hišo zberejo v kolo in plesaje prepevajo toliko bes di iz te ali one pesmi, kolikor so si jih od odrastlih deklin zapomnijo. To se tudi lahko opazi pri dečkih.

(Dalje prih.)

*) Na koliko sem mogel opaziti, rabijo Slavonci samo v poskoćenah srok (Rim), v drugih pri narodnih veselicah pevanih pesmih pa prglaske (assonanceni). Dokaz, da so te stareje od onih. Pis.

seбно „Deutsche Ztg.“ piše denes z veliko ironijo: „prosimo (Nemci) pravice da eksistiramo.“ (!) — To je nasledek vtisa, katerega je naredilo prusovanje Koppa in kompanije, pri dvoru. S časom bodo višji krogi vendar spoznali, da ustavoverci vodijo državno ladijo v pogubo!

Politični razgled.

Avstrijski nadvojvoda Vilhelm je bil na ruskem dvoru z osobito prijaznostjo sprejet. To daje dunajskemu uradnemu lietu „Wien. Abst.“ povod, poudarjati kot dokaz prijateljskih razmer med Avstrijo in Rusijo. Želeti bi pač bilo, da bi vtis, katerega prinese ta (poleg Albrehta še res staro avstrijski) ud cesarske rodovine domu, spremenil tudi notranje razmere Avstrije tako, da bi „prijateljske razmere“ z Rusijo zares naravne bile. Ali dozdej se to ne kaže, in nij upati, dokler bode Magjar samovladal.

Ludvik Košut je bil v Hódmezö-Vásárhely-u za poslanca v ogerski državni zbor voljen. Zarad tega je predsedniku volilnega odbora v imenovanem kraju pisal pismo, v katerem naznanja, da volitve ne sprejme in to med drugim tako-le motivira: „Prepričan sem, da državoppravna kapitulacija, katero je državni zbor od l. 1865—67 z neko po okolnostih nikakor ne opravičljivo popustljivostjo sprejel, z neminljivim državnim pravom naše domovine v nespravljivim nasprotju stoji. Ona obsojuje našo domovino v viseče stanje proti logiki evropske zgodovine. V svojih posledkih pa je želja, da se ohrani l. 1867 napravljenemu profinaravnemu stanju životarjenje, že sedaj ogersko ustavo prevrgla. Ona nasprotuje v političnem obziru geniju naroda, škoduje mu v materijalnih interesih; nasprotuje razvitku svobode na demokratični podlagi in zavira razumne uredbe državnega gospodarstva; dela reakcijo in govori o reformah; avtonomijo v naših napravah je deloma skazila, deloma oslabila; ministersko odgovornost je v ministersko vsemogočnost spačila; iz parlamentaričnega vladanja je skovala predliče za absolutizem, ki se sme vse upati, ker večina državnega zbora iz strankarskih interesov vse zakrtje; v upravi je korupcijo do sisteme povzdignila in vsled te korupcije nrave naroda strašno ostrupila; v slučajih evropskih kriz nas žuga zarad tujih interesov v take zapletke pahnuti, ki bodoči obstanek naše domovine v najhujše nevarnosti spravljajo. Tega prepričan, izrekel sem že mnogokrat, da se mi 1867 — ta nagodba ne samo neopravičena nego tudi nepolitična in škodopolna zdi in zato je ne morem smatrati kot vrata za vrnitev v domovino in je ne morem sprejeti. Ako bi jo sprejel, pridem v viseče stanje, katerega, ne pravim sprejeti, nego tudi samo strpeti mi moj razum, moje sree, spoštovanje mojega prirojenega ogerskega in ne avstrijskega državljanstva, živo čutje domoljubne dolžnosti, ozir na bodočnost domovine in instinkt za opazovanje zgodovinskih eventualitet, prepoveduje.“ Tako sodi Košut o vladanji Deákove stranke na Ogorskem. Znano je, da diktator iz leta 1848 hoče Ogersko popolnem samostalno državo, z Avstrijo v nobenej zvezi stoječo.

Potovanje nemško-avstrijskih strelcev v Hanover in njih tamošnje početje obsojuje vse časopisje, katero zastopa programe, ki imajo med svojimi točkami Avstrijo. Posebno pomenljivo pa je, da tudi organi ogerske vlade „Pester Lloyd“ in „Reform“ proti nemškoavstrijskim strelcem in proti nje zagovarjajočemu cislajtansko-pruskemu novinarstvu pišejo. Ako Slovani gredo v Moskvo ne iz političnih namenov, so izdajalci, pravi „Pester Lloyd“; Nemcem pa se v čednost šteje, da izreko željo biti združeni s prusko Germanijo.

Ruski general Fadejev je zopet v „Ruskem Miru“ priobčil obširen spis o vojni sili ruski. On pravi, da bode prihodnjič zmagovala ona oblast, ki bode imela največ jezdečke infanterije in artilerije, in te more Rusija največ imeti, ker ima največ konj. Na Nemškem je vsega vkup samo 2 milijona konj, vstevši tudi stara kljuseta;

na Ruskem pa jih je 20 milijonov in 250.000 bojnih kozakov, ki so od mladega na konjih. Rusija naj torej ima v vojski 300.000 mož, ki bodo na konji in peš lahko bojevali.

Iz Španskega se poroča, da so zadnji petek kralja in kraljico, ko sta se v kraljevi gred domu peljala ustreliti hoteli. Pet mož je ustrelilo na voz, a nobena krogja nij zadela svojega cilja. Ljudstvo je kralja Amadea navdušeno pozdravilo, ko se je zopet javno pokazal. Ali ima katera politična stranka roko v tem atentatu, se še ne ve. — Ministerski predsednik Zorilla je ukazal oblastim, naj skrbe za popolno svobodo pri bodočih volitvah za kortes. Zorilla hoče popraviti, kar je zakrivil njegov prednik Sagasta ki je z najgršimi pomočki dal delati za volitve vladnih kandidatov. Zorilla prepoveduje postavljanje oficijelnih kandidatov.

Razne stvari.

* (G. France Žuža) je bil 19. t. m. v Gradeu za doktorja zdravilstva promoviran.

* (Železnica v Istriji.) Minister trgovstva je isterskemu deželnemu glavarju naznanil, da bode skrbel, da se projekt železničnih črt Trst-Pulj in Girnino-Rovigno kar najhitreje izvrši.

* (Slovani na Pruskem.) Po zadnjem štenji ljudi je pod pruskim vladanjem Slovanov: Poljakov 2,432.000, — Vendov 83.000, — Čehov 50.000. Drugih nenemških narodnosti je: 145.000 Danov in 10.400 Valonov. Razume se samo ob sebi, da so to pruski podložniki in da podložniki drugih mest nijso všteti.

* (V Črnogoro) je prišel oni teden — kakor beremo v „Črnogoreu“ rumunski poslanec Bokaresko in izročil črnogorskemu knezu Nikoli lastnoročno pismo rumunskega kneza Karla. Imel je tudi nalog izraziti prijateljstvo, katero čuti rumunski narod do črnogorskega, s katerim ima enake interese. Ednako je odgovoril črnogorski knez.

* (Dober spomin.) Herman Kothe iz Hanovra, znan kot novelist, je v mladosti jako slab spomin imel. Na gimnaziji, po tem pri vojaki in pozneje na politehniku v Hanovru nij mogel v spominu ohraniti števil in imen in je tudi na svoje upnike zarad tega pozabljal. Zraven tega pa se je odlikoval po ostri logiki, kar pa vendar spominu nij pomagalo. Kar se seznanil z nekim učenjakom, ki je posebno znal spomin uriti. Kothe sledi učenjakovim naukom in kmalu pride tako daleč, da more v nekem govoru 500 števil iz glave povedati. V dveh letih je že 3000 historičnih dat vedel in osem strani iz Ilijade recitirati znal, da-si grščine nij dosti poznal. Pravil je mnogokrat, da je mogoče v desetih letih se 1000 knjig iz glave naučiti.

* (Stara pravda.) V Pešti bode te dni do obravnave prišla pravda zarad zapuščine nekega Franca Süterja, ki je l. 1707 umrl, testament pa, zarad katerega pravda teče, je napravljen l. 1703. Pravda je bila vložena l. 1733 in do sedaj je neki že obrodila štiri cente raznih sodnijskih pisem.

* (Sedemnajst medvedov) je nek kmet v Bukovini v zadnjih deset letih ubil. Oni teden še le je na preži dva, enega črnega in edega rujavega ob življenje spravil.

* (Češki duhovniki) so, kakor slovenski na Kranjskem in Štajerskem in deloma Goriškem, v večini odbili s sramotilnimi pogoji dano Stremayrovo podpora. Samo na Moravskem v bernenski diecesi se jih je oglasilo 155, med tem ko so olomuški Moravci dobro se držali. Uzrok, da so po večjem slovanski Brnenci taki, leži v tem da je njih škof z imenom Nöttig individuum, katerega hrbet se pred vsako vlado krivi, in kateri ne more videti da njegov klerus slovanske novine bere. Prav kot naši Stepišniki, Vidmarji, Golmajerji in druge enake svoje slovanske matere se sramujejoče duše.

(„Sreč mi dosti bo samo!“) Tako je pač rekla z Borisom Miranom nevesta pri neki

poroki, ki se je ono nedeljo v Stollbergu zgodila. Pred vojsko l. 1870/71 je mlademu čvrstemu mladeniču devica obljubila slediti skoz življenje. Mladenič je na to v vojski ob obe roki prišel, pa nevesta mu je kljub temu ohranila svojo ljubezen in mu podala v zakon roko, katere on seveda nij mogel več prijeti.

* (Advokatov na Dunaji) je sedaj štiri sto in tri in dvajset; notarji in pravdniški agenti nijso vzeti v to število. Ker ima Dunaj okolo 900.000 prebivalcev, pride torej na okolo 2200 duš eden advokat.

* (Letošnje grozdje) iz Italije je bilo že minoli teden na Dunaji na prodaj. Funt je veljal po 25 do 40 kr.

* (Povodenj) imajo tudi Angleži. Dve grofiji (Yorkshire in Lancashire) ste vse pod vodo. V Manchesteru je voda na pokopališči tako hudo razgrajala, da je več mrtvih na dan spravila in odnesla.

* (Pri luči bakelj) kopljejo na Dunaji v eni najbolj živih ulic (Favoritenstrasse) kanal. Ta namreč mora biti 22. t. m. dodelan, pa ker je dež mnogokrat delavee ed dela pregnal, hočejo zdaj zamudo nadomestiti s tem, da po noči delajo in pri tem s smolenimi bakljami svetijo.

* (Koleera) je nastopila v Petersburgu. En dan zboli po 250 — 260 ljudi in več ko sto jih pomrje. Ker ta strašna bolezen tudi po drugih krajih Rusije razsaja, opominjajo zdravoslovski časopisi avstrijske oblasti, naj skrbe, da se ona kuga v Avstrijo ne razširi.

Poslano.

Iz Kamnegorice (na Gorenjskem.)

Dopis, kateri je prinesel „Ljubljanski Tagblatt“ v listu 11. julija t. l. pod nadpisom: „iz Kropo“ je v trgu Kropi velik nemir zbudil; prvi povod razsrditosti Kroparjev je ta, da je dopisnik gole neresničnosti med svet trosil in si prizadeval, vrle in poštene Kroparje po vsem svetu kot fanatkarje razglasiti. Če omenjeni dopis od kraja do konca čitam, ne najdem nič družega, kot laž — kajti laž je, da je gospod Zupan na 2. dan julija vsakega leta praznik v čast matere božje posebno za Kropo osnoval, — resnično pač je, da Zupana še nij bilo med živim, ali vsaj se je še abc učil, ko so Kroparji že omenjeni praznik vsako leto obhajali. Kdo pa da je „die einsichtsvollere Bevölkerung Kropp's und der Umgebung“ kakor dopisnik omeni, katera bi bila gospoda Zupana pismo prosila, da naj letos nikar v Kropo ne pride, zgoraj omenjeni praznik obhajati, — za te naj Bog sam ve — mislim pa da eden sam ne representira „die einsichtsvollere Bevölkerung“, katera anonimno gospodu Zupanu pisma pošilja in zapoveduje, da si ja nobeden ne predrzne 2. julija v Kropo priti. V celem dopisu se pa surovost in neznačajnost dopisnika jasno izraža; — ali se ne pravi to, škandale provocirati? Res daleč smo prišli, — mi Slovenci ne bomo smeli več naših rojstnih krajev obiskati, — zadosti je, de se le neki ud ljubljanskega liberalubnega kluba oglasi — revež — Slovenec — po tebi je, on ti zapove, da moraš pri domu ostati, ter se ne smeš ganiti. V pojasnilo tukaj omenim, da Kroparji vsako leto 2. julija obljubljeni praznik na čast matere božje obhajajo, zbog tega so si vsi gospodje duhovniki, kateri so v Kropi rojeni, za letos besedo dali, da pridejo 2. julija vsi domu v Kropo, ter bodo skupno s svojimi rojaki praznik obhajali; med temi duhovniki je pa tudi gospod Zupan, župnik pri stolni fari v Ljubljani, nad katerim dopisnik v „Tagblattu“ svoj srd in nesramnost raztresa. Vsa srditost in jeza poštenih Kroparjev proti dopisniku je pravična, — ali grdo in neopravičeno od Kroparjev pač je, da mene kot dopisnika v „Tagblattu“ sodijo, — s tem očitno kažejo, da ne čutijo nobene politične zrelosti v sebi, kajti Kroparji me vsi dobro poznajo, da sem Slovenec, in sram bi me bilo, ko bi jaz kot narodnjak s „Tagbl.“ le v kaki zvezi bil.

Zato jaz tukaj pred vsem svetom izrečem, da jaz dopisa v „Tagblattu“ 11. julija nisem pisal, in da o njem tudi nič nisem vedel, prej ko da sem ga v listu samem bral.

Rajko Šindler,
tajnik.

Loterijske številke.

V Trstu, 20. julija. 76, 67, 50, 59, 20.
V Lincu, 20. „ 41, 24, 22, 85, 49.

Dunajska borska 21. julija.

Enotni drž. dolg v bankoveih	64	gld.	35	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71	„	15	„
1860 drž. posojilo	104	„	10	„
Akcije narodne banke	8	„	47	„
London	111	„	10	„
Kreditne akcije	328	„	10	„
Napol.	8	„	87	„
C. k. cekini	5	„	35	„
Srebro	108	„	90	„

P. T.

S tem si dajem čast Vam naznaniti, da sem v začetku julija pod firmo

A. JURCA

v Celji na velikem trgu, v hiši g. Joh. Costa sen.

podružno kupčijo s špecerijskim blagom

odprl.

Priporočevaje Vašej pozornosti svojo novo ustanovljeno kupčijo, Vas ob enem zagotavljam, da hočem vedno si prizadevati s pošteno postrežbo, najboljim blagom in nizko ceno Vaše zaupanje doseči.

Opiram pa svojo priporočitev na občno zupanje, katero se mi je do sedaj na Ptuju v enaki kupčiji že več let od strani občinstva, posebno v naših narodnih krogih toliko skazovalo.

(140—2)

A. Jurca.

En izurjen pisar,

slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisanji popolnem zmožen, dobi pri odvetniku dr. Guido Srebre v Brežicah (Rann) takoj službo. (138—2)

Gospodu Jakobu Radivoju V. . . r stud. phil.

Ker ste naenkrat zginili od tod, ni mi bilo mogoče natančneje se porazumeti z Vami. Bliža se čas, kjer silno potrebujem pomoči. — Enako veselje, enako trpljenje. — Prosim, da mi precej naznanite Vaše stanovanje, drugače Vas poiščem drugej.

Jera Zgonec,

(141—1)

bivša dekla.

Zobne in ustne bolezni!

naj bodo kakošne hočejo, se z

anatherinova ustna voda

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zdravnika za zobe, najbolj gotovo ozdravijo; mnogo spričeval potrjuje ta izrek, med drugimi ono od gospoda prof. Oppolzerja, rector magnif. na c. k. visoki šoli na Dunaji. Enako tudi to vodo mnogo tujih in domačih zdravnikov skuša in gostokrat naroča

dr. J. G. Poppa

anatherinova zobna pasta,

Zgoraj imenovana zobna pasta je eden najlepših pomočkov za čiščenje zob, ker nima nikakoršnih zdravju škodljivih snovi v sebi; mineralni prineski ne delajo kvara zobnemu emailu, organske prvine te paste očiščejejo zobe, hlade in bolj živo delajo sklenino in slezeno, primešano eterično olje hladi usta, zobje postajajo vedno bolj beli in čisti.

Posebno gre priporočati to pasto potovalcem po suhem in po vodi, ker se ne da razsut in se tudi po vsakodnevni mokri rabi ne pokvari. Cena za dozo 1 gld. 22 kr. avstr. velj.

Zaloga :

(10—3)

v Mariboru v Bankalarjevi lekarnici, pri g. A. W. Königu, lek. Marija pomočnica, pri g. F. Kolletnigu in v Tauchmann-ovi bukvarnici; v Celji pri Crisperju in v Baumbachovi lekarnici; v nemškem Landsbergu pri A. L. Müllerju, lekarju; v Gleichenbergu pri F. pl. Feldbachu, lekarju; v Konjicah pri C. Fischerju, lekarju; Leibnitz, lek. vdova Kretzig; Ljutomeru lek. Fr. Pessiak; Murtek lek. L. pl. Steinberg; v Ptuju lek. E. Reithammer; Radgoni lek. F. Schulz in J. Weitzinger; v Brežicah J. Schniderschitsch; Rogatec lek. Krisper; v Kislivodi v lekarnici; Stainz V. Timonšek, lek.; Slov. Bistrici J. Dienes, lek.; Slov. Gradcu J. Kaligarič; Podčetrtek Vasulik, lek. Varaždinu A. Halter, lek. A. Deperis v Ipavi.

Menjavnica dunajske komisijonske banke

Schottenring 18,

emitira.

(132—3)

potegovalne liste

na pozneje zaznamovane vrste sreček in se smejo te sestave že za to k najbolj kor. štiti, ker je vsakemu lastniku takega potegovalnega lista mogoče vse glavne in stranske dobitke samemu napraviti in razen tega obresten znesek 30 frankov v zlatu in 10 gld. v bankoveih užiti.

Vrsta A. (Na leto 16 vzdigatev.)

Mesečne rate à gld. 10 — Po plačanju zadnje rate dobi vsak deležnik stedeče 4 srečke.

1 5perc. 1860letno drž. srečko za gld. 100.

Glavni dobiček gld. 300.000 s predkupno premijo a. v. gld. 400.

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobiček 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobiček 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Insbruško (tirolsko) srečko. Glavni dobiček gld. 30.000.

Vrsta B. (Na leto 13 vzdigatev.)

Mesečne rate à gld. 6. — Po plačanju zadnje rate dobi vsak deležnik 3 srečke.

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobiček 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobiček 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Sachsen-Meiningsko srečko. Glavni dobiček 45.000, 15.000 južno-nemške velj.

Znanja naročila se promptno in tudi za povzetek store. — Vzdigatvenni listi se po vsaki vzdigatvi franco — gratis razpošiljajo.

! Zeit ist Geld !

Pravi prostor najboljše ure najceneje kupovati, je tovarnica za ure **FILIPA FROMMA**

Rothenthurmstrasse, Nr. 9, gegenüber der Wollzeile na Dunaji.

Vse ure, na sekundo regulirane, se prodajajo s 5letno garancijo.

Samo 17 ali 18 gld. prav angleška prefino v ognji pozlačena srebrna kronometrska ura z dvojnimi plaščem, prefino emailirana, z verižico iz talmizlata in medaljonom vred.

Samo 14 ali 17 gld. prav angleška srebrna kronometrska ura z enojnim plaščem in kristalnimi stekli z verižico in medaljonom v toku.

Samo 19 ali 20 gld. Srebrni remontoari, brez ključa za navijanje, s kristalnimi stekli v najfinjšem lesenem toku.

Samo 8 ali 10 gld. prav angleška cilindrična ura, v 6 rubinih, kristalnem steklu, fino verižico iz talmizlata, usnjastim tokom in pismenim 5letnim garantilnim listom.

Samo 14 ali 18 gld. prav angleška remontoarska ura a la prince of Wales najmočnejšega kalibra s kristalnim steklom, kolesjem iz nikla v pravem, čistem zlatu; te ure imajo proti drugim prednost, da se daje brez ključa naviti; K takim uram dobi vsak verižico iz talmizlata z medaljonom in garantilnim listom zastoj.

Samo 12 gld. ura v talmizlatu z dvojnimi plaščem, savoneto, skakalcem, kristalnimi stekli in niklovim kolesjem, z verižico iz pravega talmizlata, medaljonom, usnjastim tokom in garantilnim listom vred.

Samo 28 do 34 gld. srebrna siderno-remontoarska ura, ki se da brez ključa naviti, z verižico iz talmizlata in medaljonom vred.

Samo 15 ali 20 gld. prav srebrna siderna ura, s kristalnim steklom, elegantno verižico in medaljonom.

Samo 12, 15, 18 gld. ure za gospe iz srebra s kristalnimi stekli miniaturni format, prefino v ognji pozlačena z verižico za okolo vratu vsake v toku.

Samo 16, 18, 20 gld. iste z dvojnimi plaščem in verižico za okolo vratu.

Samo 22, 25, 30 gld. zlata ura za gospe s kristalnim steklom in verižico za okolo vratu.

Samo 40 ali 48 gld. Zlate ure za gospe z diamanti in verižicami za okolo vratu.

Samo 60 ali 70 gld. Iste z dvojnimi plaščem.

Samo 75 ali 100 gld. zlati remontoari za gospe z elegantnimi verižicami za okolo vratu.

Samo 70, 80, 100 gld. zlati remontoari za gospe s kristalnim steklom.

Samo 90 ali 120 gld. Iste z dvojnimi plaščem.

Samo 200 ali 400 gld. zlati kronometrični remontoari z dvojnimi plaščem.

Srebrne urne verižice gld. 2, 50, 3, 4, 5, 6, 7, 10 do gld. 12.

Zlate urne verižice gld. 18, 20, 25, 30, 35, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100.

Budileci z uro 7 gld.

Ure za na steno s podobo, 2, 3 in 4 kose igrajoče, gld. 70, 80, 90.

Ure s trepetikeljem, 2, 3 in 4 kose igrajoče, gld. 80, 100, 120.

Igralnice, 2, 4, 6, 8 kosov igrajoče, gld. 15, 35, 55, 75.

Album za fotografije z muziko gld. 8, 10, 12 do gl. 15.

Tobačnice z muziko 7 gld. 50 kr.

Šmodkarnice z muziko 18 gld.

Sivalnice z muziko 15 gld.

Ure s trepetikeljem lastnega izdelka s 5letno garancijo:

Take, ki se vsak dan navijajo gld. 10, 11, 12.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo gld. 16, 17, 18, 19, 20, 22.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo in vsake pol ure bijejo gld. 30, 33, 35.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo, vsako četrt ure bijejo in ure ponavljajo gld. 48, 50, 55.

Take, ki se vsak mesec navijajo gld. 28, 30, 32.

Ure za pisarnico gld. 10, 15, 20.

Ure za kavarne gld. 15, 25, 30.

Velika delavnica za popravke.

Stare ure, gostokrat dragi rodovinski spominki, se popravljajo in narejajo tako, kakor bi bile nove. Cene za popravke s 5letno garancijo gld. 1 1/2, 3, 5 do 10 gld.

Edina in sama zaloga

prav angleških ur od E. in E. Emanuela v Londonu.

Vsled posebnega imenovanja dvorna zalagarja Nj. Vel. kraljice Viktorije, kralj. Visokosti princa Waleskega in vojvode Edinburgskega, Nj. Vel. Sultana in Nj. Vel. kralja Portugalskega.

Pismena naročila

se za poštni povzetek ali poslan znesek v 24 urah storé. Na posebno željo se tudi ure in verižice pod povzetkom na izbir pošiljajo in za nazaj poslano denar vračuje.

Cene naše tovarnice so vedno nižje ko povsod najnižje in stojimo vedno s svojimi izdelki na vrhuncu časa.

Vsi, ki nove naročiti žele,

Vsi, ki stare za nove za menjati žele,

Vsi, ki slabe za dobre zamenjati žele, so prošeni, naj se na to firmo obrnejo.

Staro zlato in srebro, državni papirji, se za najvišje cene namesto plačila jemljejo.

Tovarnica za ure **F. Fromm-a** Rothenthurmstrasse 9, **Dunaj.**

Pred sleparstvom se svari! V najnovejšem času naznanjajo trgovci z igračami in bazarji, ki si ime tovarničarji ur pri-svojujejo in celo svarila na svitlo dajejo, popolnem navadne ure brez vrednosti za angleške. Mnoge pritožbe, katere nam o tem dobajajo, nam dajejo povod svariti pred tem sleparstvom in p. t. občinstvo varovati škode. (36—19)